

som have klappet ad det ærede Medlem, saa han kan sagtens faa Penge. Vis os, hvorledes den nye Opdragelsesmaade kan virke, saa skal jeg have Respekt for det ærede Medlem, men indtil da kommer han til at staa i Rang og Klasse med os andre . . . (Sabroe: Jeg har faaet gennemført adskillige Forandringer) . . . Men hvor er Frugten af den nye Opdragelsesmaade? . . . (Afbrydelse af Sabroe) . . . Det ærede Medlem kan snakke, det høre vi . . .

Formanden: „Snakke“ er ikke noget godt Udtryk.

Lars Jensen: I øvrigt vil jeg benytte Lejligheden til at sige Dem alle sammen, at jeg nøje har fulgt, hvad der er sket paa Opdragelsesanstalten i vort Sogn, lige fra jeg var ganske ungt Menne-ske, men aldrig i mit Liv har jeg troet paa, at vi kom ind i den rigtige Gænge, da vi fik Piger for sig og Drengene for sig. Jeg sagde den Gang til Forstander og Lærere: I skulde meget hellere sige, at nu havde I spillet Fallit, for det er det, I have. Vi stod hinanden meget nær den Gang, og vi lo alle af det. Men det er sikkert, jeg tror for Alvor, at ingen kan øve den Kunst at opdrage Drengene for sig og Piger for sig, og jeg tror, at naar de have flere, end de kunne have sammen, saa gaar det galt, saa kunne de ikke magte dem. Jeg tror, vi ere inde i en forkert Gænge, men vi skulle vel sagtens løbe Linen ud. Vi have sat store Penge ind derpaa, saa vi komme vel til at prøve det lidt endnu. Jeg mener, vi maa komme tilbage til de gode Hjem, hvor der er Plads nok naar vi bare skaffe Penge. Vi ville ogsaa gøre Fejlgreb under de Forhold. Men det gøre vi ogsaa nu, og det tror jeg, vi ville blive ved med, indtil det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) faar lavet sin nye Opdragelsesanstalt.

Saa talte det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) ved samme Lejlighed om en Forstander dernede, nemlig Hr. Møllerup. Det ærede Medlem sagde om ham, at han aabenbarede sig for ham som en Mand med et godt Greb paa Opdragergerningen. Akkurat som det samme har han aabenbaret sig for mig. I visse Retninger var han en meget streng Mand overfor visse Forseelser hos Børnene, men det har han til fælles med alle de gode Opdragere, jeg har kendt. Jeg har kendt adskillige gode Opdragere paa Holsteins-

minde, de have alle sammen været noget strengere i visse Henseender mod Børnene, end jeg syntes, det var rigtigt, men det er jo Resultaterne, det drejer sig om. Hr. Møllerup har aabenbaret sig som en Mand, der havde et godt Greb paa Opdragelsen af Børn, sagde det ærede Medlem, men saa føjede han til: Maaske var det Hykleri alt sammen. Ja, maaske, jeg kan heller ikke sige andet, man kan jo ikke se Folk længere end til Vesten. Men een Ting er sikkert, og det er den, at han aldrig har givet mig Grund til at tro, at det var Hykleri. Jeg tvivler ogsaa stærkt om, at han nogen Sinde i sin Opdræden har givet det ærede Medlem fra Helsingør nogen Grund til at tro, at det var Hykleri, tværtimod, jeg synes altid, at han var en god Mand i det Stykke. Det er blevet sagt af et æret Medlem, at man kunde høre Børnene skrike, fordi de fik Klø dernede. Det er en Nyhed for mig, jeg har aldrig hørt det omtalt før. Jeg har ganske vist ogsaa tidt hørt Børnene skrike dernede, skønt jeg bor et godt Stykke derfra, men det var altid af lutter Fryd. Sikker og vist er det, at de aldrig nogen Sinde vare bange for Hr. Møllerup, jeg har set dem lege om hans Ben, saa man skulde tro, de vilde rende ham omkuld. Men nu har det ærede Medlem fra Helsingør sagt, at det er maaske Hykleri, jeg ved det ikke, men jeg har ingen Grund til at tro det.

Saa sagde en af mine tidligere Meningsfæller her i Tinget, det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) noget, som jeg har Lyst til at understrege, han sagde nemlig — og det skulde være en Anke mod det Parti, jeg tilhører, og derfor nævner jeg det —, at han aldrig nogen Sinde havde været Medlem af en Kommission. Han kunde godt lide, at der skulde oprettes en Kommission, men der skulde skam dygtige Kræfter til, om det skulde blive til noget. Der ligger jo et Suk i dette, og jeg tænker, at det forstaas, naar den Tid kommer, da Regeringen skal skaffe Medlemmer til Kommissioner. Men jeg synes, der heri ligger nogen Utaknemmelighed mod os, til hvis Parti han før har hørt, thi vi have jo dog, medens han var vor Partifælle, sat ham ind paa mange pæne Pladser, bl. a. satte vi ham ind i det Udvalg, der skulde behandle det store Spørgsmaal Københavns Banegaard, og det førte til den højeste Værdighed, en Mand kan ønske sig: Han blev Ridder af Dannebrog og det uden Fortjeneste eller Værdighed hos ham, for hans nærmeste Venner satte ham saamænd ind for at mod-